

ČESKOSLOVENSKO A SVATÝ STOLEC V DOBĚ DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY A KRÁTCE PO JEJÍM SKONČENÍ

Trnitá cesta k obnovení vzájemných diplomatických vztahů

Michal Pehr

Studie se věnuje poměru mezi Svatým stolicí a Československem v době druhé světové války a v prvních třech letech po jejím skončení. K přerušení diplomatických vztahů mezi Československou republikou a Vatikánem došlo v březnu 1939, když tehdejší československý vyslanec u Svatého stolce uposlechl výzvy ministra zahraničních věcí Františka Chvalkovského a předal úřad německé straně. Československý exil v Londýně velmi usiloval o obnovení diplomatických vztahů. Zatímto tyto snahy zůstaly bez úspěchu, udržoval Svatý stolec kontakty se Slovenským státem. Po skončení války bylo nejprve třeba vyřešit celou řadu sporných otázek jako byla platnost *Modi vivendi* z roku 1928, hranice diecézí, působení slovenského vyslance Karla Sidora ve Vatikánu či obsazení biskupských stolců, než mohlo v létě 1946 dojít k plnému obnovení vzájemných československo-vatikánských vztahů. Demokratické síly v Československu si od obnovení kontaktů se Svatým stolicí slibovaly nejen nárůst mezinárodní prestiže, ale také zklidnění válkou zradikalizované společnosti. Také Vatikán doufal, že dojde ke stabilizaci poměrů a ke zlepšení kontaktů s věřícími v Československu.